



Kořenovský zpravodaj

podzim 2023

čtvrtletník obce Kořenov, cena 8 Kč

Z obsahu zpravodaje

Co je nového v obci

strany 2–5

Společenská kronika

strana 3

Sběr nebezpečných složek komunálního odpadu

strana 4

Informace ze školy a školky

strany 6–7

Od hasičů z Příchovic

strana 8

Výlet do Krkonoš

strana 9

Vzpomínka na Olgu Soukupovou

strany 10–15

VARHANNÍ BENEFIČNÍ KONCERT

Kostel Narození sv. Jana Křtitele v Horním Polubném
7. 10. 2023 v 18 hodin.

Na koncertě zazní skladby

J. K. Kuchaře
J. S. Bacha
J. Segera

J. Pachelbela
W. A. Mozarta

a výběr Biblických písní
Antonína Dvořáka

Účinkují

Jaroslav Tůma
varhany

Svatopluk Sem
sólista opery Národního divadla

Součástí koncertu bude představení vize architektů
Jakuba a Terezy Ciglerových pro budoucnost kostela a blízkého okolí.

Doporučené vstupné 300,- Kč
Výtěžek bude věnován na opravu
kostela a jeho varhan.



Pořádá
Polubenský Jan z.s.



Informace obecního úřadu

ODPADY

UPOZORNĚNÍ – na Obecním úřadě Kořenov jsou zdarma pro občany placíci místní poplatek za odpad k dispozici pytle na tříděný odpad: PET Lahve, plasty z domácností, nápojové kartony a plechovky. Žádáme všechny, kteří tyto pytle využívají, aby do nich dávali pouze odpad, který tam patří. Zavázané pytle odkládejte na stanoviště k tomu určená (místa kde se vyskytují barevné nádoby na tříděný odpad a klece na pytle).

Ceny za odvoz pytlů na TKO s logem svozové firmy Marius Pedersen, s. r. o., od 1. 1. 2023:

- 110 litrů: 76 Kč; 60 litrů: 38 Kč

Možnost třídění odpadů v naší obci:

Pytlivý sběr: pet lahve, nápojové kartony, plasty z domácností, kovy, textil

Nádoby na tříděný odpad: pet lahve, sklo, papír, textil, tuky z domácností (u odevzdávání odpadu do nádob na papír žádáme všechny, aby papírové krabice sešlapávali, více se nám toho vejde) ☺

V nádobách nesmí být stavební suť, horký nebo mírně vlažný popel – tyto nádoby nebudou vyvezeny !!!! Ke vzplanutí svozového auta dojde velmi rychle i z vlažného popela.

Celoročně odebíráme i elektro odpad, který je možné přivést na dvůr u úřadu a složit ho k šedému lodnímu kontejneru. Toto je možné pouze, když je dvůr otevřený, shoduje se s otevřením úřadu.

V podzimním období nastává opět doba úklidu a proto proběhne svoz nebezpečných složek odpadu a velkoobjemový odpad. Termíny najdete uvnitř zpravodaje.

- **Svoz s četností KOMBI** (červená nálepka) od 1. 11. 2023 probíhá 1×1 týden. Svoz 1×14 dní probíhá v sudé týdny ve středu. Dávejte nádoby k vývozu večer v úterý!!!

STÁLE PŘIPOMÍNÁME povinnost hlásit změny týkající se okolností, které mají vliv na výši poplatku za odpad: přihlášení k trvalému pobytu, změna trvalého pobytu, změna ve vlastnictví stavby. Nebude-li OÚ oznámeno, že se okolnosti podstatně ke vzniku poplatkové povinnosti změnil, bude postupováno dle daňového řádu. Při změně trvalého pobytu z naší obce je třeba vrátit nádobu na odpad na obecní úřad!!!!

Veškeré informace týkající se odpadového hospodářství Vám podá p. Čermáková, tel. 483 399 035, e-mail: cermakova.evidence@seznam.cz.

Žádáme občany i rekreanty, aby nedávali do klecí pro označené pytle jiné pytle, nebo jiný velkoobjemový odpad – postele, matrace, nábytek apod. Tento odpad je možné přivést na dvůr u OÚ v pracovních dnech, kde jsou velkoobjemové kontejnery, které se mimo nahlášený sběr velkoobjemových odpadů platí (50 Kč za obsah stavebního kolečka). Dvůr je otevřen stejně jako obecní úřad!!!!



telefonní číslo na poštu Kořenov:

954 246 849

ZMĚNA PROVOZNÍ DOBY OD 1. 11. 2023:

pondělí:	13.00–17.00
úterý:	8.00–13.00
středa:	13.00–17.00
čtvrtek:	8.00–11.00
pátek:	13.00–17.00

KONTAKTY:

- starosta: Luboš Marek
602 273 459, starosta@korenov.cz
 - místostarosta: Jiří Doležal
777 171 498; mistostarosta@korenov.cz
 - Čermáková Leona
483 399 035; 608 539 426
cermakova.evidence@korenov.cz
(podatelna, místní poplatky, evidence obyvatel, pokladna, legalizace a vidimace)
 - Řehořková Jana
483 704 155; 724 142 601
byty@korenov.cz
(bytové hospodářství, evidence vodné-stočné, hřbitovy)
 - Slavíková Petra
483 704 154; 775 907 502
vystavba@korenov.cz
(odbor výstavby)
- č. ú.: 19254451/0100
č. ú. – poplatek z pobytu:
196972370257/0100
Web: www.korenov.cz; ID: 7i7bp2y

Informace o činnosti

Informace o činnosti Jizerky pro Vás, o. p. s., za první pololetí roku 2023.

Na konci roku 2022 došlo ke změnám ve vedení společnosti. Ředitelem společnosti se stal Stanislav Pelc, který nahradil Petru Slavíkovou, která se funkce statutárního zástupce vzdala na vlastní žádost. Na tomto místě jí patří poděkování za všechna léta, která ve funkci ředitelky strávila a také za velice dobře odvedenou práci. Nové složení Správní rady společnosti je předseda – Vlastimil Plecháč, místopředseda – Luboš Marek, členové – Martin Řípa, Petra Slavíková, Aleš Voverka a Petr Kučera.

V zimních měsících roku 2023 se o. p. s. věnovala hlavně údržbě lyžařských běžeckých stop v okolí Štěpánky a propojení Krkonošské magistrály s magistrálou Jizerskou. Celkově bylo na údržbě tratí odpracováno cca 300 motohodin. Ihned po sezóně byla provedena údržba obou strojů tak, aby byly připraveny na příští zimní sezónu. Již v této době se začal připravovat program Příchovického kulturního léta.

V jarních měsících byla převážně prováděna údržba zeleně v Lesoparku a alejích. Byl také připraven pracovní den pro zaměstnance PPF, kteří jedním dnem úklidu Jizerky uctili památku Petra Kelnera. Naše o. p. s. připravila úklid aleje z Příchovic směrem na Světlou. Byly také provedeny dokončovací práce na geoexpozici v Lesoparku Na Sluneční.

Hlavní náplní letních měsíců bylo

pořádání koncertů a akcí v rámci nultého ročníku Příchovického kulturního léta. Na náměstí v Příchovicích byly postupně uspořádány tři koncerty na kterých s o. p. s. spolupracovala farnost Příchovice. První dva proběhly přímo na náměstí – 15. 7. 2023 vystoupily Broky Františka Kanečka s hostem a moderátorem Václavem Koptou, 11. 8. 2023 zazpívaly Waldovy Matušky s hostem hercem Jiřím Štrébem. Na tomto koncertu pomohli s občerstvením příchovičtí hasiči. Třetí koncert proběhl v kostele sv. Víta, kde k poslechu zahrálo naše nejlepší violoncelové kvarteto PCQ. Všechny koncerty byly benefiční a výtěžek cca 100 000 Kč putoval na opravu kostela věže sv. Víta v Příchovicích. Po loňském příspěvku 300 000 Kč na opravu věže kostela v Polubném je to další počín na zlepšení vzhledu obou kostelů v obci. V rámci letních kulturních akcí proběhl také tradiční Štěpánův Jarmark, který z velké části o. p. s. financovala. Na polubenské pouti zaplatila o. p. s. kapelu. V průběhu celého léta probíhala také pravidelná údržba zeleně v Lesoparku a alejích. V aleji z Příchovic ke Světlé byl upraven celý prostor okolo sochy s. Jana Nepomuckého – bude instalována i lavička s výhledem na Ještěd. Všem, kdo se jakýmkoliv způsobem na činnosti o. p. s. v prvním pololetí roku 2023 podíleli, patří na tomto místě poděkování.

Stanislav Pelc





TJ Sokol Horní Polubný

MTB JIZERSKÝ SPRINT

Už po šesté vyrazili v sobotu 2. září účastníci cyklistických závodů v Polubném na tratě MTB Jizerského sprintu. Celkem letos šláplо do pedálů nebo na odstrkovadlech vyrazilо na nejkratší trať sto závodníků.

Po mnoha popršených dnech vykuklo sluníčko a jako na objednávku svítilo celý den na závodníky, pořadatele i všechny, kteří přijeli fandit nebo se bavít na Polubenském vinobraní.



Velký dík patří všem, kteří nás podpořili. Závodníci si odvezli krásné ceny od sponzorů, plakety pro vítěze vyrobil jako každý rok Zdeněk Joza. Děkujeme za podporu obci Kořenov v čele se starostou Lubošem Markem a paní ředitelce Lence Lipské za poskytnutí zázemí ve školce.

Léto je pryč a my se těšíme na zimu, kdy nám, jak doufáme, sněhové podmínky umožní uspořádat závody v triatlonu.

Pavla Garwoodová



Společenská kronika obce



GRATULACE

V měsíci říjnu a listopadu své jubileum oslaví:

MIKIČ Alexander
HAVLÍK Ladislav
LACINA Oldřich
POLMANOVÁ Rosálie
ŠÍMOVÁ Jaroslava
MAYOVÁ Jiřinka
ULLMANNOVÁ Karin.

Jubilanti, kteří si nepřejí být na stránkách Kořenovského zpravodaje zveřejněni, prosíme, aby se ozvali osobně či telefonicky – OÚ Kořenov (tel. č. 483 399 035).



ÚMRTÍ

Bohužel život přináší i chvíle smutku. V poslední době jsme se rozloučili s naší spoluobčankou **Olgou Soukupovou**.

Čest její památce.



REDAKCE KOŘENOVSKÉHO ZPRAVODAJE
PŘEJE VŠEM SVÝM ČTENÁŘŮM KRÁSNÉ PODZIMNÍ DNY

Sběr nebezpečných složek komunálního odpadu sobota 7. října 2023

Vážení občané,
Váš městský (obecní) úřad ve spolupráci se Severočeskými komunálními službami, s. r. o., pořádají sběr nebezpečných složek komunálního odpadu.

Sběr bude prováděn ambulantním způsobem, tj. pojezdovou sběrnou, která bude přistavena podle časového rozpisu na předem označeném stanovišti (viz níže). Odpady budou přebírány kvalifikovanými pracovníky naší společnosti.

Přijímány budou následující druhy odpadů:

- Obaly obsahující zbytky nebezpečných látek, vč. olejových filtrů
- Oleje a tuky
- Absorpční činidla (znečištěný textilní materiál)
- Barvy, lepidla, pryskyřice
- Rozpouštědla
- Kyseliny
- Zásady (hydroxid)
- Nepoužitá léčiva (léky)
- Pesticidy (hnojiva)
- Akumulátory, baterie, články a zářivky

POZOR!!!! Vše musí být řádně označeno v uzavřených obalech a objemu a množství odpovídající provozu běžné domácnosti.

Nebude přijímáno následující:

- Elektro – jakýkoliv elektro spotřebič (televize, lednice, rádia, monitory, vysavače apod.), ty je možné odevzdat na dvoře OÚ celoročně
- Stavební odpad, vč. eternitu, azbestu, asfaltu, omítek, lepidel, směsí apod.
- Nebezpečné odpady vznikající při podnikatelské činnosti

Způsob přebírání odpadů:

1. Sběr bude probíhat za přítomnosti zástupce městského/obecního úřadu a pod jeho dohledem.
2. Odpady budou předávány osobně občany nebo zástupcem obce pracovníkům zajišťujícím sběr.
3. Odpad, který nebude předán přímo občany nebo zástupcem obce a bude na stanoviště umístěn před příjezdem mobilní sběrnou nebo po jejím odjezdu nebude odvezen.

Další informace poskytnete Váš městský (obecní) úřad nebo přímo pracovníci Severočeských komunálních služeb, s. r. o., na tel. čísle 493 645 111.

Kořenov	Kořenov	8.00	8.10	u závodu Cutisin
Kořenov	Polubný	8.20	8.30	parkoviště (u nádraží)
Kořenov	Horní Polubný	8.40	8.50	parkoviště naproti bývalé restauraci Slavie
Kořenov	Horní Kořenov	9.00	9.10	autobus. zastávka (OÚ – zelenina)
Kořenov	Příchovice	9.20	9.30	parkoviště (u kravína)
Kořenov	Rejdice	9.40	9.50	na odstavné ploše nad lanovkou!!

Velkoobjemový odpad

Vážení občané,
dovolujeme si Vám oznámit, že v sobotu 14. října 2023 se uskuteční sběr a likvidace běžného domovního odpadu vzniklého při bydlení obyvatel.

Jedná se o velkoobjemový odpad, který nelze dát do nádoby (popelnice) nebo do pytle s logem SKS.

Tato akce se nevztahuje na podnikatele, a to i fyzické i právnické osoby, které jsou povinny se zákona se starat o likvidaci odpadu na své vlastní náklady.

V tento den je možné přivést velkoobjemový odpad do dvora u obecního úřadu a vyhodit jej do velkoobjemových kontejnerů.

Odpad je možné přivést pouze v době od 9.00 do 12.00 hodin.

Není možné přivést odpad, který vznikl například vyklizením celé půdy, kůlny apod.

Nebezpečný odpad nebude přijímán.

Občané s trvalým pobytem v obci Kořenov a vlastníci rekreačních objektů, kteří platí v obci poplatek za komunální odpad, mají tuto službu zdarma.

Tento svoz není určen pro podnikatelské subjekty.

Bližší informace paní Čermáková na telefonním čísle 483 399 035.

*Luboš MAREK
starosta Obce Kořenov*



Odpad je možné přivést pouze v době od 9.00 do 12.00 hodin.



Opravy cest

Během měsíce září byla dokončena cesta, která vede přes Tesařov. Tato cesta byla každý rok opravována, ale nyní se dočkala úplně nového povrchu a drenáže.

Další změnou na obecních silnicích je rozšíření křižovatky na Příchovicích. Zde byly problémy hlavně v zimě, kde auta odbočující ke kostelu, zajižděla za krajnici. Tím vznikaly velké blátivé příkopy a bylo obtížné pro pěší turisty tento úsek projít.

Obě zakázky realizovala firma LTM Krkonoše, která vyhrála výběrové řízení. Cena za obě zakázky byla 1 650 000 Kč včetně DPH.

Další drobné opravy obecních cest proběhly začátkem léta. To byly hlavně opravy děr a výmolů. Prováděla je firma Dīpos Tábor a to s použitím speciální nahřívací soupravy. Tento způsob oprav je trvanlivější a i v našich zimních podmínkách by měla výplň vydržet déle. Opravy byly provedeny ve všech částech obce a celková cena byla 403 000 Kč.

Luboš Marek



Závěrečné shrnutí oprav a výstavby autobusových zastávek

Během prázdnin byly dokončeny práce na autobusových zastávkách v obci. Na nové zastávce „u Motorestu“ ještě čekáme na vitrínu, s jejíž dodávkou se dodavatel zpozdil.



I když vitrína byla objednána již na jaře, stále čekáme na její doručení.

Opravou prošla i zastávka v Martinšském údolí. Zde jsme se i na doporučení Vás občanů rozhodli, že zachování původního vzhledu, který koresponduje s restaurací, bude nejlepší řešení. Byly zde provedeny terénní úpravy, nové nátěry, oprava podlahy a instalace osvětlení.

Pro informaci uvádím ceny oprav a výstavby zastávek financované z rozpočtu obce.

Martinšské údolí – okolní zemní práce, dlažba, přívod elektrické přípojky, oprava zastávky: 157 tis. Kč + barvy

a spotřební materiál (štetce a brusné papíry): 5 142 Kč.

Příchovice Motorest – zemní práce včetně dlažby a opravy kamenné zidky: 348 156 Kč + zastávka: 211 830 Kč. Uvedené ceny jsou včetně DPH.

Nutno ještě dodat, že digitální hodiny instalované na této zastávce byly dodány jako sponzorský dar.

Jiří Doležal

Poděkování za kulturní a společenské akce

Během léta proběhly na celém území obce kulturní a společenské akce. Ohlasy od místních lidí, ale i od návštěvníků z přilehlých obcí byly velmi pozitivní a pochvalné. Tímto bych chtěl všem organizátorům poděkovat za jejich práci při pořádání těchto akcí.

Jiří Doležal

Vodovod Hvězda

S rozvojem obce a nemovitostí v obci jsme nuceni řešit zásobu pitné vody v našem vrtu pod Štěpánkou. Oslovili jsme pro hydrogeologický průzkum pana Ing. Pazderského z Liberce, který nám přislíbil průzkum udělat. To je mimo jiné i pamětník původní stavby vodního zdroje. Vytvořit hydrogeologický průzkum na takto specifické dílo je opravdu velký problém. Hlavně proto, že nevíme, kde vlastně vrt končí, jestli byla odstřelem zasažena chodba a jaká je vlastně zásoba vody v systému chodeb.

Současný vrt je do hloubky 66 m, kde měl narazit na první vrstvu chodeb bývalé štoly, jelikož se ale pravděpodobně do chodeb netrefil, byl použit odstřel trhaviny v hloubce 60 m.

Pro přesný plán štol jsme bezúspěšně kontaktovali společnost DIAMO, státní podnik. Je to společnost, která realizuje zahlazování následků hornické činnosti po těžbě uranu, rud a části uhelného hornictví v České republice. O to bude práce na hydrogeologickém průzkumu složitější.

Pro zajímavost uvádím zápis o dolechu pana Ing. Pazderského.

„Lokalita vrtu se nalézá na J a JZ svazích kóty Hvězda pod rozhlednou Štěpánka. Uranová mineralizace zde byla zjištěna v roce 1955, prakticky ihned poté byly zahájeny i průzkumné práce. Vyhlobeno bylo několik desítek průzkumných rýh a mělkých šachtic. Výsledky průzkumu byly natolik pozitivní, že ještě též rok bylo po pravé straně silnice vedoucí z Příchovic do Vysokého nad Jizerou (v místě dnešního malého rybníčku) zahájeno hloubení 105m hluboké jámy, z níž byla následně otevřena dvě důlní patra.

Na prvním patře bylo vyraženo celkem 2 585 m důlních chodeb, nad úroveň patra bylo při následné těžbě odtěženo cca 3 800 m² dobývek. Na úrovni druhého patra bylo vyraženo celkem 1 235 důlních chodeb. Uranové zrudnění bylo ověřeno do hloubky 70 m pod povrchem, na úrovni druhého patra byly již průzkumné práce negativní a práce byly ukončeny.“

Jako první opatření pro zjištění stavu podzemních vod bude instalován snímač hladiny ve vrtu. Snímané hodnoty budou automaticky zapisovány do paměti. My tak budeme lépe informováni o poklesu hladiny závislé na odběru nebo na období podnormálních srážek.

Jiří Doležal

Mateřská škola

Po prázdninách se opět scházíme v naší školce, a těšíme se na nové kamarády. Do školky se nám vrátily děti o pár centimetrů větší, bohatší o zážitky z dovolené a do třídy přibilo šest nových kamarádů. Děti se seznámily s novým prostředím, a novými kamarády.



Plánované akce:

- Již tradičně nás v první polovině září čeká pohár běžce Tanvaldu, a to přespolní běh. Následovat bude v říjnu atletický trojboj.
- V prosinci se můžeme těšit na vánoční focení.

Přeji novým i stávajícím dětem, aby se jim ve školce líbilo, a měli jsme školku plnou spokojených a usměvavých dětí.
Za kolektiv MŠ

Kohlová Jana
učitelka



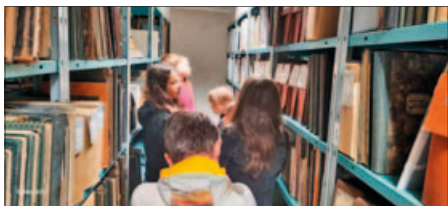


Ze života kořenovské školy LXXVIII

Poohlédnutí za závěrem předešlého školního roku

Návštěva Státního okresního archivu

V rámci rozloučení s naší školou navštívili pátáci v pondělí 26. června 2023 Státní okresní archiv v Jablonci nad Nisou. Žáci se měli možnost zahloubat do materiálů starých desítky let. Pravda, některé texty, psané švabachem, nedokázali rozluštit, ale úpravnost písma byla pro ně k neuvěření. Zato tiskoviny, které pocházely z doby jejich narození, pročítali velice pečlivě. Zajímavým výkladem pracovníce archivu se přesvědčili, že se nejedná o nudnou stereotypní práci. Naopak je to práce rozmanitá a záslužná, díky které se návštěvníci archivu mohou dozvědět fakta a informace z doby dávno minulé.



Zahájení školního roku 2023/2024

V pondělí 4. září 2023 jsme přivítali 8 prvňáčků, 7 dívek a 1 chlapce. Prvňáčky přivítali kromě paní ředitelky Mgr. Lenky Lipské a pana starosty Luboše Marka také všichni žáci školy a celý pedagogický sbor. Vítání prvňáčků se zúčastnili také rodinní příslušníci, kteří byli pro školní nováčky nemalou oporou. Jsme rádi, že se dostavili v hojném počtu a prvňáčky podpořili.

Přejeme všem prvňáčkům, ať se jim ve škole líbí a všem žákům úspěšný školní rok.



Přednáška Policie ČR

V úterý 19. září 2023 navštívila školu policistka z oddělení tisku a prevence z Územního odboru Semily nrap. Martina Frýdová. Žáky v rámci preventivního programu seznámila s pojmy kybernetická šikana, fyzická šikana a psychická šikana. Pomocí praktických příkladů upozornila žáky na možné hrozby a poučila je, jak se v různých případech chovat. V oblasti bezpečnosti silničního provozu byli žáci upozorněni opětovně na nutnost prevence, dobrou znalost pravidel silničního provozu, chování na silnici a používání ochranných pomůcek. Nápadně bylo demonstrováno, jak má být správně na hlavě upevněna cyklistická přilba. V závěru přednášky si žáci mohli prohlédnout policejní vozidlo vybavené technikou, mezi kterou patří například AED defibrilátor, pouta, hasicí přístroj, zpomalovací pásy používané na ujíždějící vozidla, ochranný neprůstřelný policejní oděv atd. Zástupcům Policie ČR děkujeme za přínosnou a poutavou přednášku.



3D tisk ve škole

Škola v předešlém období získala od obecního úřadu 3D tiskárnu Ender, kterou se v průběhu prázdnin podařilo sestavit a uvést do provozu. S velkým zájmem nejen žáků, ale i učitelského sboru se nám podařilo vytisknout pár postavíček – pejska, kočku, gekona a helikoptéru. 3D tisku se budeme nadále věnovat, a to zejména v hodinách informatiky.



Nejblíží plánované akce

- Ve čtvrtek 21. září 2023 se uskuteční první z řady soutěží **Poháru běžce Tanvaldu** a to přespolní běh. Následovat bude počátkem října atletický trojboj a cyklokros.
- Dne 26. září 2023 se uskuteční **focení prvňáčků**.

*Krásný podzim přejí
žáci a zaměstnanci ZŠ Kořenov.*

Hasiči Příchovice



Pozdní (neboli babí) léto je tady. Děti se po dvouměsíční pauze konečně vrátily do školních lavic a svět se pomalu vrací do normálu! ☺ Právě se zahájením školního roku je spojená i návštěva nejrůznějších zájmových kroužků včetně toho našeho hasičského.

Hasičák je určen pro děti od 4 let pro všechny holky a kluky, kteří se rádi hýbou a to každou středu od 16 do 18 hodin na Příchovicích.

Závodní sezónu jsme zahájili 2. září na Smržovce odkud si přípravka a mladší žáci odvezli krásné 2. místo.



Starším žákům se tolik nedařilo, zavřený kohout na rozdávači je připravil o cenné vteřiny a odvážíme si 8. místo. Nic není, ale ztraceno a tak své „šťěstí“ zkusíme další sobotu tentokrát v Tanvaldu. Konkurence byla veliká, ale velmi vyrovnaná a tak jak mladší, tak starší žáci odjždí domů s nepopulárním bramborovým umístěním. Od třetích míst je dělili setinky, ale nedá se nic dělat, to je zkrátka sport.



A zatím posledních závodů kterých jsme se zúčastnili byly závody na domácí půdě.



V sobotu 16. září, jsme pořádali **7. ročník Příchovické proudnice**, kterého se zúčastnilo 28 soutěžních týmů z okolních sborů. I přes veškeré úsilí, ani tady se krom našich nejmenších z přípravky štěstí v podobě medailových pozic na naše děti neusmálo. Starší 7. místo a mladší 4. místo (naštěstí, jak se zpívá v jedné lidové písničce: „brambory, joo brambory ty se hodí ke všemu!“). ☺ a nebojím se říct, že je to teď taková naše hymna.

Naše aktivity jsou velmi různorodé, krom samotné hasičiny a závodů tím spojených jsme se s dětmi pustili do sběru brambor a jako sbor jsme

zajišťovali občerstvení na dvou krásných akcích v naší obci a to 11. srpna na Příchovickém náměstí, kde zahráli na venkovním parketě Waldovi Matušky (druhý koncert v pořadí ze série Příchovického hudebního léta), společná akce na které jsme se podíleli společně s Jizerky pro vás, o. p. s., farou Příchovice a areálem U Čápa. Výtěžek ve výši 27. tis. byl věnován na opravu kostela sv. Víta na Příchovicích. Opravy jsou v plném proudě a výsledek bude stát za to. Druhou akcí byl tradiční Štěpánův jarmark, který se konal 19. srpna.

Velké **DÍKY** těm, kteří pracují s dětmi, zajišťují kulturní a společné akce a pomáhají při všech akcích, které náš sbor pořádá na úkor svého volného času a samozřejmě všem, kteří naše akce navštěvují. Co nás ještě čeká? Výroční valná hromada **18. listopadu**, kde po oficiální části začne **taneční zábava**. K tanci a poslechu zahraje skupina **MINI TÝM**.

Přejeme Vám krásné babí léto!

Petra Černá,
starostka SDH Příchovice





Čištění, kontrola a revize spalinové cesty

Začíná nám topná sezóna. Abychom si ušetřili starosti způsobené nefunkčními tepelnými spotřebiči a komíny, neměli bychom podcenit přípravu. Požární bezpečnost tepelných spotřebičů a komínů by měla být v podzimním období jednou z našich priorit.

Spotřebiče dělíme podle druhu spalované látky na spotřebiče na tuhá, kapalná a plynná paliva. Pro každý druh spotřebiče platí jiná pravidla pro jejich provoz a údržbu. Proto je nutné vždy při jejich užívání postupovat v souladu s návodem výrobce. Kromě spotřebičů je nutné pečovat o spalovací cesty neboli komíny. Pokud jsme provozovatelé spalovacích cest měli bychom pamatovat na povinnosti související s jejich provozem, které jsou stanoveny zákonem č. 133/1985 Sb., o požární ochraně a vyhláškou č. 34/2016 Sb., o čištění, kontrole a revizi spalinové cesty.

Revizi spalovacích cest může provádět výhradně oprávněná osoba, kterou je zároveň držitel osvědčení revizního technika spalovacích cest. O výsledku revize vyhotoví Zprávu o revizi spalinové cesty, jejíž

nedílnou součástí je Technický protokol revize spalinové cesty. Revize se provádí před uvedením do provozu, při každé stavební úpravě komínu, při změně druhu paliva připojeného spotřebiče, před připojením spotřebiče do nepoužívané spalinové cesty, po komínovém požáru, při vzniku trhlin ve spalinové cestě, popř. při důvodném podezření na výskyt trhlin ve spalinové cestě. Revize se provádí taktéž před výměnou spotřebiče paliv s výjimkou výměny spotřebiče stejného druhu, typu, provedení a výkonu za podmínek, že způsobilost spalinové cesty je potvrzena zprávou o provedení čištění a kontroly spalinové cesty.

Čištění spalinové cesty provádí oprávněná osoba, kterou je držitel živnostenského oprávnění v oboru kominictví a v případě spotřebičů s výkonem do 50 kW včetně, můžeme čištění provádět i svépomocí. Hasiči však i v tomto případě radí nezelet peněz a obrátit se na odborníky!

Kontrola spalinové cesty se provádí po jejím vyčištění. Kontrolu provádí oprávněná osoba, kterou je držitel živnostenského oprávnění v oboru kominictví. Při kontrole

se posuzuje zda stav a provedení spalinové cesty v době kontroly odpovídá technickým požadavkům, podle kterých byla navržena a provedena a bylo zahájeno její užívání; zda stav a provedení spalinové cesty zajistí, aby byly bezpečně odvedeny a rozptýleny do volného ovzduší spaliny od všech připojených spotřebičů; zda je zajištěn volný a bezpečný přístup ke spalinové cestě a k jejím vybíracím, vymetacím, kontrolním, měřicím a čisticím otvorům; zda je dodržena bezpečná vzdálenost spalinové cesty od hořlavých předmětů a stavebních hmot třídy reakce na oheň B až F; zajištění požární bezpečnosti stavby, zvláště při prostupu spalinové cesty vodorovnými a svislými stavebními konstrukcemi, půdním prostorem nebo střechou a vývodů spalin obvodovou stěnou; nedošlo-li ke zemní jejího stavebního technického stavu; zda nedošlo k zásadním změnám oproti stavu zjištěnému při minulých kontrole nebo revizích.

Nezapomeňme! Štěstí přeje připraveným!

kpt. Ing. Alena Sládková,
HZS Libereckého kraje

Vyrazte na krkonošskými západy a východy slunce

Jedinečné přírodní divadlo má reprízu každý den, ale nikdy nás nepřestane fascinovat. V prvním dějství se nesmělé sluneční paprsky přehoupnou přes horizont, aby nabraly na síle a mohly svými teplými doteky probudit krkonošskou krajinu. V druhém dějství naopak slunce končí svou každodenní pouť a noří se do mlžného moře. Nebe i zem se zbarví do zlatavých odstínů, snad aby loučení s odcházejícím dnem nebylo smutným okamžikem... Jsou to chvíle až osudové.

Pojďte je prožít na krkonošské kopce! Fotograf a milovník divoké přírody **Honza Řeháček alias @kopernikk** pro vás vybral místa, kde si je vychutnáte naplno.

Na východ pod Petrovy boudy

Bez ohledu na roční období vám toto místo nabízí fascinující pohled na východ slunce v srdci Krkonoš. Pohodlně se usadte na velký balvan a počkejte, až se první paprsky objeví nad Polskem. A jak dotáhnout zážitek k dokonalosti? Až si vychutnáte ranní svítání můžete zamířit na Petrovy boudy, které nabízejí příjemnou a voňavou útulnu. Dopřejte si šálek kávy, teplý čaj nebo kus lahodného koláče.

Kudy tam?

Místo je snadno dostupné z parkoviště u Špindlerovy boudy. Respektujte ovšem klidovou zónu národního parku a při pohybu v ní nevstupujte mimo značenou cestu. Nechce se vám vstávat tak brzy a ztráčet čas cestou vzhůru? Využijte zázemí blízké Erlebachovy boudy a pod horskou oblohou se už probudíte.

Na západ na Ptáčím kameny

Ptáčím kámen je jedno z mých nejoblíbenějších míst, kam se od jara až do podzimu rád vydávám na pozorování západu slunce.

Když se léto přehoupne do podzimu, je zde možné zažít úchvatné zlaté hodinky. Slunce postupně zahaluje svými paprsky Labský důl a následně pomalu klesá za dominující siluetu Vysokého kola.

Kudy tam?

Co takhle nocleh na Martinovce? Tradiční bouda na úžasném místě, odkud se ráno můžete rozběhnout po hřebenech, nebo třeba Labským dolem do Špindlerova Mlýna.

Na východ i západ na Kozí hřbety

Místo, které je mi nesmírně blízké, přímo osudové, a značně ovlivnilo počátky mé fotografické kariéry – Kozí hřbety a jejich úpatí. Tato lokace dokáže ohromit v jakémkoliv ročním období, ale na podzim, kdy se často vynoří pod horami tajemné krkonošské moře, je pohled na ni opravdu dechberoucí. Vrchol Krakonoše není nutné cílové místo na východ slunce, ale naopak západ slunce z něj s výhledem na střední Krkonoše je jedinečný zážitek. Pro naprosté ponoření do barevné symfonie východu slunce, podzimu a závoje mlhy bohatě postačí jakékoliv místo na cestě k vrcholu. Díky tomu máte možnost si tuto podívanou vychutnat v klidu a samotě.

Kudy tam?

Ze Špindlerova Mlýna je to až na vyhlídku Krakonoš 5,5 km po červené. Podobně daleko je to i z chaty Výrovka, pokud se rozhodnete pro nocleh na hřebenech.

Na východ na Harrachovu skálu

Harrachova skála je nepřekonatelným místem, pokud za východem sluncem vyrazíte na podzim a v zimě. Autentickou podzimní inverzi byste měli prožít právě tady.

Kudy tam?

Nejsnazší cesta je z Horních Míseček, kde je možné využít velké parkoviště.

Na východ k Pančavskému vodopádu

Ráno na Pančavě bez davů turistů a s východem slunce jen pro sebe? Ano, je to možné! Stačí trocha plánování – brzy vstávat, využít dny mimo hlavní turistickou sezónu a ideálně se ubytovat v nedaleké Labské boudě. Díky tomuto strategickému kroku budete stát sotva dvacet minut po probuzení uprostřed dechberoucí scénérie, kdy sluneční paprsky oblaží Pančavský vodopád. Představte si ten úchvatný pohled na první ranní světlo za hlubinou Labského dolu a s kulisou hučícího vodopádu – to je zážitek, který vám zaručeně vyrazí dech!

Kudy tam?

Využijte noclehu na ikonické Labské boudě. Můžete si vybrat, jestli s plným pohledem v krásných pokojích s výhledem do Labského dolu nebo ve spacákovně. K Pančavskému vodopádu je to pak pouhý kilometr.

Proč to s cestami na východ a západ slunce nepřehánět

Výrazný pohyb turistů odpočívající horskou přírodou může ohrozit její regeneraci a biorytmus krkonošské fauny. S návštěvníky se přeci musela potýkat celý den! Zážitek z východu či západu slunce si odepírat nemusíte, neměl by se ale stát pravidelnou a masovou záležitostí. A chovejte se stejně ohleduplně, jako kdybyste vkročili někomu v nočních hodinách do ložnice.

Článek najdete i s prokliky na trasy na mapách na webu www.krkonoše.eu/vyrazte-na-krkonoškými-zapady-vychody-slunce.

Jan Řeháček a Alena Cejnarová
Krkonoše – svazek měst a obcí
Destinační společnost pro TO Krkonoše

Olga Soukupová (18. prosince 1936 – 5. července 2023)

V následujících řádcích chceme vzpomenout na mimořádnou osobnost tohoto kraje, která se nezaměnitelným způsobem dotkla životů mnoha místních obyvatel, zejména dětí a jejich rodičů. Děkujeme všem, kdo poslali svou vzpomínku, příspěvek, poděkování... Pokud chcete ještě zavzpomínat nebo víte, že by někdo rád něco napsal, byla zřízena e-mailová adresa pro tento účel:

SoukupovaOl@seznam.cz



Začněme osobními vzpomínkami samotné Olgy, které po mnohaletem naléhání své kamarádky napsala v roce 2006 a které nakonec vyšlo v jednom časopise pro výuku biologie, chemie a zeměpisu na základních a středních školách.

Ve škole jsem strávila k letošnímu roku 64 let...

V roli žáka. Mé prvňácké krůčky vedly 1. září 1942 do školy v Pasekách nad Jizerou (obec je historicky známá jako Raisův Pozdětín, v pořadu Panoráma na ČT 2 se tu inzeruje lyžování a bývalá škola slouží nyní Sokolům).

V době 2. světové války měla škola zvláštní organizaci – v zimním období fungovala její „pobočka“ v Havírně, kam docházeli ti žáci, pro které to bylo výhodnější. Učitelství začátečník Bořivoj Strnad tu sezonně učil v jedné třídě 8 ročníků (klobouk dolů před mladíčkem, který učil a naučil). Když zima skončila, vraceli jsme se všichni do pasecké školy. Osm ročníků bylo rozděleno do dvou tříd, kde vládli zkušení učitelé – Karel Hezký a pan řídící Jan Vacek. Paseky patřily do Sudet. Vzpomínám si, jak při školní inspekci nás inspektor zkoušel sám – šlo mu jen o němčinu a životopisy představitelů Říše. Kdoví, co při tom prožívali oba poctiví čeští učitelé. Zimní varianta školy (pravděpodobně raritní) válkou skončila a v obci zůstala jedna

škola pro žáky 1. až 5. ročníku. K zimnímu poválečnému období patřilo několik zvláštností – k tabulce, houbičce a slabičkáři jsme jako samozřejmost přibalovali 5 polínek. Ráno jich byla před školními kamny hromada, která během dopoledne postupně zmizela. Pokud starší žáci porušili pravidla slušného chování, určili jim učitelé jednotný trest – přinést na školní zahradu kbelík hlíny.

Koncem června roku 1979 škola přestala fungovat. Po ukončení 5. ročníku docházeli „pasečáci“ do školy v „Jablonečku“ (tak se zkráceně odlišoval Jablonec nad Jizerou od vzdáleného a mnohem většího Jablonce nad Nisou, tzv. německého Jablonce). Sloveso docházeli bych ráda zdůraznila, protože cesta do školy (podle místa bydliště) představovala 5, 6 i 7 kilometrů. Ranní cesty byly přímé, bez zastávek, jasný cíl – dojít včas, a to i v zimě, když na svazích ležel sníh do výše 1 až 2 m. O dobrodružných cestách ze školy by se dal napsat román – kde a jak přejít Jizeru a nepoužít most, co všechno cestou prozkoumat – to nám „jablonečáci“ moc záviděli.

Z vlastních školních let se zmíním jen o dvou příkladech, které mají výrazný přírodovědný obsah – byly inspirující a spojené s učiteli, které jsem měla moc ráda. Zpětně si uvědomuji, jak stačí jeden kantor – nadšenec zapálený pro kterýkoli obor, aby zahájil štafetu dalších a dalších nadšených pokračovatelů.

Do školy v „Jablonečku“ jsme přinášeli během roku na hodiny přírodopisu rozmanité rostliny. Paní učitelka Milada Havlíčková je shromáždila na první lavici, my jsme kolem nich procházeli a předváděli, kolik jich umíme pojmenovat (ti nejlepší jich poznali až 100).

Cesta do školy se prodloužila pro všechny, kdo si z Pasek, Rokytнице či z okolí „Jablonečku“, stejně jako já, vybrali po 9. třídě „jedenáctiletku“ v Jilemnicích. Jediným „mimopěším“ spojením byl vlak s parní lokomotivou vyjíždějící z Dolní Rokytнице. Naše poznávání přírodnin zaměřil pan profesor Hrubý na nerosty a horniny. Před klasifikací rozložil na stolech v sále zdejšího malého kina vzorky s čísly. Posunovali jsme se po sedadlech jeden za druhým a na svůj papír psali k číslům názvy.

V roli učitele. V malotřídní škole v Kořenově, která se mi stala osudem, jsem již 52 roků. Prošla jsem tu všemi stadii učitelského poslání, které má na venkovských školách jiné priority než na školách městských. Venkovská škola je vlastně školou rodinného typu – všichni se tu dobře znají, učitel učí a vychovává postupně i několik generací, je s místními obyvateli sžitý, je jedním z nich, má vážnost a respekt, stává se postupně rádcem a kamarádem.

V roce 1954 chodilo do této školy 60 dětí – pět ročníků bylo rozděleno do dvou tříd. V sedmdesátých letech počet stoupl – vznikly 3 třídy. Se změnou zákona „odešel“ pak 5. ročník do Desné a trvalo dlouho, než se vrátil zpět. V důsledku kolísajícího počtu žáků v jednotlivých letech jsou v této škole 2 nebo 3 třídy.

Svoz žáků do školy zajišťuje obecní úřad vlastním autem, které má ráno i odpoledne pevný jízdní řád. Rodiče platí za dopravu dítěte 50 Kč měsíčně. Já jezdím do školy vlastními dopravními prostředky. Autobus mi nejede celé odpoledne, v zimě, když je vánice, nejede ani ráno. Často chodím pěšky – ostatně vzdálenost 7 km do Rejdic je ještě přijatelná.

Z hlediska školáků jde o život uprostřed přírody – trvalá škola v přírodě. Také mám ve škole „lahvičkový“ systém – pokud vážně přisun rostlin od dětí, nosím příklady rostlin sama. Máme dohodu, že každoročně v závěru školního roku procházíme okolí školy s tužkou a papírem a zjišťujeme, kolik druhů organismů žáci znají. Výsledky se pochopitelně liší. Zdálo se mi fantastické, když před pěti lety dva malí „druháci“ pojmenovali každý 86 druhů rostlin.

Z živočichů jsou pro pozorování v přírodě nejdostupnější ptáci – hnízdí



na stromech kolem školy, někdy jim vidíme i do hnízda. Rok co rok přilétají ke škole rorýsi a pod střechou si staví několik hnízd. Nesmírně sledovanou atrakcí je odchyt jedinců zatoulaných v prostorách budovy. Nádherné je jejich podzimní loučení, je to rituál – celé hejno nalétává týdný do údolí pod školou a vrací se znovu zpět, jako by se nemohli rozloučit. Půdní prostory školy však neosiří, několik netopýrů tu prospí zimu. Z větších živočichů cestují kolem školy občas srny. Zdá se, že jsme součástí jejich revíru.

Okolnost, že tu žijeme na okraji CHKO Jizerské hory a vpravo za Jizerou se rozkládá Krkonošský národní park, nám umožňuje zcela konkrétně vést děti k poznávání a ochraně okolního prostředí i k účasti na ochranných záměrech (příkladem je akce na záchranu jilmů).

Co dodat na závěr? Potěšující je, že i mladá učitelka pokračuje započatou cestou – i ona má své skleničky s kytičkami, vodí děti do přírody, aby je učila péknému vztahu ke všemu živému.

Olga Soukupová

Pokračujeme vzpomínkou, která vyšla v Desenském zpravodaji, zde otiskujeme se svolením autorky.

Olga Soukupová (1936)

V galerii osobností, které se zapsaly do historie Desné, představujeme dlouholetou učitelku, paní Olgu Soukupovou. Do historie Desné se nezapsala tím, že by přímo ve městě učila, ale tím, že z kořenovské školy k nám přicházeli její žáci, kteří byli nebývale dobře připraveni. A nejen to. S nimi „přicházelo“ i jejich slovní hodnocení, které bylo tak výstižné, přesné, věcné a „lidské“, že jsme žáčka znali, jako by k nám do školy chodil od první třídy.

Také označení „dlouholetá“ učitelka je výjimečné. Je totiž jediným pedagogem v republice, který učil tak dlouho, působil po celou dobu pedagogické činnosti na jediném místě, a navíc v malotřídce. Místem jejího působení od roku 1954 do roku 2008 (neuvěřitelných 54 let!) byla malotřídní škola v Kořenově. Jediné, co se pro tuto učitelku měnilo, bylo to, že škola byla buď dvojtřídní, nebo trojtřídní. To bylo ovlivněno počtem dětí a tím, co se dělo v obci. Původně bylo v oblasti Kořenovska pět škol (Přichovice, Horní Polubný, Jizerka, Horní Kořenov, Dolní Kořenov), později zůstala jediná – ve středu oblasti, v Horním Kořenově. Obecní úřad koupil auto a děti se do školy svázely. Neplatilo to pro paní učitelku, která se ze svého bydliště v Pasekách nad Jizerou a později z Rejdic dostávala do školy pěšky, autobusem, v zimě i na lyžích. Obzvláště v zimě to

bývalo náročné a obtížné – mnohdy se brodila až po pás závěsemi sněhu. Z domu vycházela třeba i v půl 6. ráno (někdy i dřív, podle počasí), ale byla vždy pyšná na to, že do školy přišla, a včas! Později v létě jezdila na kole, na Pionýru, pak autem.

Dětem se věnovala hodně nad rámec svých povinností. Příkladem může být třeba to, že jezdila doučovat ty, které byly delší čas nemocné, doučovala slabší žáčky, věnovala jim spoustu času v době mimo vyučování. Dobře znala zázemí dětí, dokázala pro ně mít pochopení. Během své učitelské praxe postupně poznala prarodiče, rodiče i děti, takže se stala jakýmsi „rodinným učitelem“, který (podobně jako rodinný lékař) zná celkovou anamnézu, z níž pak může vycházet. Byly to vlastně tři generace kořenovských dětí, které odučila.

Je až obdivuhodné, jakou vitalitou, energií a jakým optimismem disponuje tato žena, jejíž ročník narození (1936) jí stěží uvěříte. Život neměla vůbec jednoduchý, ale o tom mluvit nechce. Je to „kantor“ tělem i duší, takže se nit hovorů vždycky vrátí k její milované práci.

Jak sama říká: „Vyučování v malotřídce je obtížnější. Náročné na přípravu učitele, kázeň žáků, soustředění, pracovní tempo jak učitele, tak žáků. Čas na jeden ročník je poloviční (popř. třetinový), děti musejí být zaměstnané, je třeba dělit čas na práci s jednou skupinou a kontrolu druhé, učitel se nezastaví ani na chvilku, celých 45 minut je stále ve střehu. (A to na začátku své praxe měla ve třídě i 30 dětí!) Má to ale i své výhody – děti byly samostatné, dokázaly soustředit pozornost na svou práci, nesměly se nechat rušit jinými podněty. Naprosto nezbytná byla kázeň, což kladlo opět vysoké nároky na učitele, aby děti přesvědčil, že mají být ukázněné proto, že je to pro ně výhodné, ne proto, že se to musí.“

A tohle všechno paní učitelka (a později ředitelka) zvládla – řečeno školní terminologií – na jedničku. Není tedy náhodou, že v roce 2010 uveřejnil Kořenovský zpravodaj informaci přejatou ze serveru Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy: „Milou povinností ministryně školství Miroslavy Kopicové bylo slavnostně předat 32 oceněným pedagogům Medaile MŠMT I. a II. stupně za vynikající pedagogickou činnost. Jedná se o nejvyšší resortní ocenění.“ Dne 9. dubna roku 2010 byla v Zrcadlovém sále mezi oceněnými i paní Olga Soukupová, které byla udělena Medaile MŠMT I. stupně a Ocenění za dlouhodobou vynikající pedagogickou činnost.

Na závěr musím ještě doplnit, že paní Olga Soukupová je neskutečně obětavá, přímá, spravedlivá a skromná.

Nebylo vůbec jednoduché přimět ji, aby dala souhlas ke zveřejnění těchto informací. Nikdy nestála o popularitu. Prostě dělala to, co považovala za správné.

Dana Nývltová

Následují vzpomínky spolužáků, žáků, kolegyní, přátel i známých...

Vzpomínka na moje první setkání s paní učitelkou Olgou Soukupovou

Dcera Jana studovala v letech 2000–2003 na Filozofické fakultě MU v Brně hudební vědu a zadání její bakalářské práce tehdy znělo: Petr Schovánek – poslední houslař z Pasek nad Jizerou. Pomáhali jsme jí tenkrát s manželem vyhledávat a kontaktovat pamětníky Petra Schovánka a mezi prvými byl pan Josef Waldmann, sbormistr Svatovávského sboru v Pasekách nad Jizerou.

A tak jsme seděli jedné dost dávné listopadové neděle v podvečer u Waldmannů ve světnici, venku už ležel sníh a hustě chumelilo. Paní Waldmannová nám nabídla čaj a výběrný jablkový koláč a pan Waldmann povídá: „Pozval jsem někoho, kdo vám toho o Petru Schovánkovi poví nejvíc“. Po chvíli někdo zaklepal na dveře a do světnice vešla paní učitelka Soukupová. Pohlédla na manžela a s údivem povídá: „Toníku, jsi to opravdu ty?“ – učila totiž manžela na základní škole v Kořenově a poznala ho i po těch 35 letech, kdy se neviděli.

Toho dne u Waldmannů vzniklo mezi námi dlouholeté přátelství, které nám vydrželo až do jejich posledních dní. Olga byla obdivuhodná žena se smyslem pro humor, nabídla nám vzápětí i tykáni, což já jsem bez problémů přijala, ale manžel jí tykat nikdy nedokázal – svůj postoj zdůvodnil slovy že „pan farář, starosta a učitel jsou pro něho autority, kterým se tykat nemůže“.

Na paní učitelku Olgu Soukupovou budeme s láskou vzpomínat a v mnohém nám zůstane vzorem. Při čtení jejího příspěvku do bakalářské práce o Petru Schovánkovi stále budeme slyšet její hlas, názor i způsob vyjadřování:

*v Jablonci nad Nisou 15. 7. 2023
napsala Eva Hniková*

Vzpomínka na Petra Schovánka, kterou sepsala v dubnu 2003 Olga Soukupová

„... Moje dětství a mládí je tak trochu s houslařem Petrem Schovánkem propojeno. Byl to náš blízký soused a kamarád otce. Po smrti tatínka se stal naším všestranným pomocníkem, rádcem, naší „pravou rukou“. V paměti mi zůstává řada jeho gest, průpovědek, názorů. Jaký tedy houslař Petr Schovánek byl? Nesmírně čestný, při veškerém jednání poctivý, připravený pomoci každému, kdo se dostal do nesnází.“



Teď po letech cítím, že se v něm spojovala moudrost sedláka, citlivá duše muzikanta a houslaře, ale i přísnost, rozhodnost a určitá nekompromisnost člověka, který prožil dlouhá léta v cizině. Dodnes si doma rádi připomínáme jeho pravidelné výzvy k odchodu z návštěv: „Tak, Máňa, jde se.“ Jeho krédo – neodkládej práci, dělej vše hned teď – ukazuje další povahovou stránku. Opakovanou průpovídkou: „Paní Hájková, za děkuji pěkně nemohu jít do krámu“ zase vychovával sousedku, která vyžadovala práci, ale nikdy nic nechtěla platit. Často i filozofoval: „Vše, co začíná, také končí a to je třeba si uvědomit už dopředu.“ Týkalo se to i lidského života. Svým založením byl Petr Schovánek realistou, a to zpětně zvlášť oceňuji. Po smrti tatínka mě naučil řadu chlupské práce, stále mi připomínal, že pomoc okolí je jen chvilková, že se na nohy musí postavit každý sám. Miloval určitý řád, systém, pořádek, přesnost – v nákupu, návštěvách, doma i ve styku s okolím. Všichni, kteří jsme mu byli nablízku, vzpomínáme i po letech často a v dobrém...

Vzpomínka na Olgu

Je tomu 50 let, kdy mě rodiče přivezli – jako desetiměsíčního kojence – na naši paseckou chalupu. Tehdy, v červnu 1973, mě viděla Olga Soukupová poprvé. Jinými slovy: Zнала mě déle, než já ji. Nebylo pak prázdnin, aby se u nás několikrát nezastavila. Měli jsme ji rádi, zvláště můj dědeček k ní měl blízko. Sdíleli totiž podobný osud. Oběma za války popravili otce – na stejném místě, v berlínském Plötzensee. Olga v této souvislosti přišla dokonce i o strýčka.

Olgu Soukupovou jsem jako dítě neomylně poznal na dálku – podle zvuku motoru jejího Pionýra. Nejprve bylo slyšet mohutné prskání a pak se teprve, s jistým fázovým zpožděním, vynořila Olga. Ve starodávné světle zelené helmě a motorkářských brýlích. Dnes by v tomto úboru byla předmětem obdivu na všech srazech veteránů, tehdy mi přišla jako Krakonošův – téměř okřídlený – posel. Později jsem začal oceňovat její specifický smysl pro humor a schopnost trefně glosovat politickou situaci.

Byl jsem jí vděčný, že mi před lety zapůjčila dopisy na rozloučenou před popravou psané jejím otcem i strýcem, použil jsem je v jedné ze svých knih. Když jsem se problematice občanů Československa zavražděných v Berlíně -Plötzensee začal věnovat hlouběji, odvděčil jsem se jí alespoň kopií rozsudku Lidového soudního dvora, který se mi podařilo najít v archivu – a který Olga neznala. Byl jsem moc rád, že se mi před rokem podařilo přimět režiséru dokumentu o Plötzensee, aby Olgu natočila.

Nejsou to dlouhé záběry, a přece jsou tak typické! Olga v nejlepším rozpoložení, na pozadí krkonošských kopců, s hlavou trochu nachýlenou, s typickou dikcí – a věčně usměvavýma, poněkud melancholickými očima... (*)

Zastavoval jsem se za ní často, nebo jsme si alespoň volali. Poslední zpráva (z letošního ledna), kterou mi poslala, byla stručná: „Honzo, mám odvoleno, tak přijď, jak se Ti to hodí. Olga.“ V nemocnici jsem za ní byl několikrát. Ptala se mě, až ji pustí, zda ji odvezu domů. Slíbil jsem jí to – a slib, bohužel, nedržel. Obdivoval jsem její statečnost – nejen v boji s nemocí. V životě. Přišla o tatínka, manželka přežila téměř o půlstoletí. Nikdy si nestěžovala, snad až ke konci, že už nevyleze na střechu, aby mohla natírat. Pokud by generace jejích žáků, které svědomitě vychovala s péčí vpravdě mateřskou, zdědily alespoň polovinu její životní odvahy, pracovitosti, poctivosti a dobrého srdce, nemusíme se bát budoucnosti.

Olžino číslo jsem si vymazal z mobilu. Hrozná představa: Dvě zmáčknutí – a člověk s definitivní platností zmizí ze seznamu. Z mé paměti, ani z mého srdce, však Olinku nevymaže nikdy nikdo. Měl jsem a mám ji rád.

Jan B. Uhlíř, historik

(*) pozn. redakce:

jde o dokument *Když přišla noc*

<https://www.ceskatelevize.cz/>

porady/12845375025-kdyz-prisla-noc/

Mnozí z našeho kraje vědí, kde paní učitelka Olga Soukupová bydlela. Do školy, kde učila, to bylo z Rejdic hezkých pár kilometrů. V jakémkoli počasí, zapadanou zimní krajinou, kdy chumelilo a mrzlo, kráčela naplnit své poslání do školy v Kořenově. Nic pro tuto učitelku z hor nebylo omluvou, aby nedorazila. Mé vzpomínání se bude podobat vzpomínkám mnoha dalších lidí. Olga byla učitelkou mého syna Martina. Provázela ho až do 4. třídy základní školy. Nikdy nezapomeneme s její paní na chvíli, kdy přijela k našemu domu na své Jawě 21 modré barvy, aby navštívila našeho nemocného syna. Vždy dbala na to, aby její žáci nebyli pozadu, a i v době nemoci je navštěvovala, posílala úkoly a dbala na to, aby do školy přišli připraveni. Nikdy si za tuto práci navíc, za čas trávený cestou, návštěvou a přípravou učiva, nenárokovala jakékoli odměny. Dále si vybavuji ve svých vzpomínkách její výrazný hlas na rodičovských schůzkách. Když mluvila, nikdo z rodičů si nedovolil ji přerušit. Byla přirozenou autoritou pro všechny, bez rozdílu věku. Její bystrost a rozhled mě udivovaly i při setkáních, kdy již byla v pokročilejším věku. Nikdy si nestěžovala, i když to neměla lehké, vždy

pamatovala na lidi kolem sebe. A nezapomněla se často zeptat na našeho syna.

Čest její památce!

S úctou v srdcích vzpomínají manželé

Maria a Jaroslav Patočkovi

Paní učitelka nás učila pouze rok a to ve 4. třídě, a i přes tuto krátkou dobu nám dala do života velmi mnoho. Byla přísná, ale spravedlivá, a proto na ni s láskou vzpomínáme dodnes. Ona si tu vyučovací hodinu „jen“ neodučila, ona nám dávala i jakýsi směr do života a v každém se snažila probudit to, v čem je dobrý, a v tom ho „nutila“ se zlepšovat. Škoda jen, že takovýto „velký“ učitel se v dnešním školství již nedostává.

S vděčností budeme vzpomínat...

Denisa (roz. Hroudová)

a Pavlína (roz. Hladíková)

Vzpomínání na paní učitelku

„Počkej, až budeš u Soukupových, ta tě srovná“ slyšela jsem jako ta mladší od starších „zkušených, otrelých“ žáků, kdykoli jsem zase něco vyvedla. A ačkoli bych to zaživýhoboha na sobě nedala znát, obavy ve mně přeci jen rostly s blížícím se termínem přechodu ze tří ročníků vedených panem učitelem Lumírem Dědkem do ročníku čtvrtého do Horního Kořenova, kde vládla pevnou rukou paní ředitelka Olga Soukupová. A tak mně a mým spolužákům jednoho září začalo ono narovnávání.

„Všichni se postaví... a nyní se mohou posadit jen ti, kteří to neprovedli...“ zaznělo zcela jasně z jejích úst a já, připravena zatloukat, jsem už neměla odvahy sednout si s ostatními. Nepomohla mi moje obhajoba opírající se o fakt, že Martin Katku tahal za vlasy, a já jsem JEMU polámala tužky. Zůstala jsem po škole, zatímco si ostatní hráli venku v družině. Radši bych byla narovnávána nějakou tou rákoskou, tenkrát se to ještě smělo, ale neé, já místo dvou ran rákoskou tady musím TRPĚT nad matikou.

Proces narovnání osobnosti ohnuté nějakou dobu trvá, obzvlášť je-li brzděn určitou dávkou vzdoru ... a tak jsem byla po škole ještě několikrát (jako tenkrát, když ty průlezy venku byly čerstvě natřené... a ano, matně jsem vzpomínala, někdo říkal, že se tam nesmí... jedním uchem dovnitř, druhým ven...)

„Počkej, až budeš do Desný, tam tě Fajfr srovná“ následovaly nové hrozby. Jaké „srovná“? Jako ještě víc přísný učitel než naše ředitelka? A ono ano. Zatímco paní učitelka Soukupová byla sice přísná, ale zároveň jedna z nás „horalů“, pan učitel Fajfr byl vedle přísnosti i pan učitel z města charakterizující svůj vztah k nám jeho slovy: „Vy z těch kopců jste takový divoký“. Měl sice pravdu, ale co by



asi o nás řekl, kdybychom si neprošli výcvikem v Horním Kořenově.

Petra Slavíková

Muškatý letos nevykvetly...

Olga byla vždy hrdá na své muškáty v oknech své chaloupky, vzpomínala, jak se k ní chtěli na prázdniny nastěhovat nějací Němci, které právě ty muškáty v oknech zaujaly. Olga byla letos od května v nemocnici a už tehdy mnoha lidem chyběla – nikdo si nechtěl připustit, že by se už nevrátila. Z nemocnice se ještě o mnoho věcí zajímala a mnohým telefonovala.

Tolik lidí jí bylo zvyklých navštěvovat, telefonovat, tolik lidí se jí svěřovalo, tolik lidí se s ní radilo, tolik bývalých žáků jí bylo představit své nastávající, tolik lidí k ní přišlo jen tak na kus řeči, tolik dětí učila (tři generace, někde stihla čtyři), tolik dětí doučovala – vždy s pečlivou přípravou a nikdy za to nic nechtěla! Ještě letos stihla připravit několik dětí na přijímací zkoušky, dokonce na střední školu! Téměř do poslední chvíle jí to páliło, vzpomínala, bystrila mozek opakovaním jmen, získaných vědomostí, počty (zejména zajímavé počítání velké násobilky), zajímala se o aktuální dění, o dějiny, o zajímavosti – zvláště ze světa přírody.

Měla ráda lidi a byla s nimi ráda, nerada byla sama, hlavně v zimě, kdy o sobě říkala, že je pravá „Zapadlá vlas-tenka“. Záleželo jí na dětech, které učila, zajímala se i dále o jejich životy, o to, čím žijí a co prožívají. Byla neuvěřitelně skromná a zároveň velkorysá. Druhým by se rozdala, ale sama si nedopřála nic – pohodlí, pořádné jídlo, odpočinek... byla známá svými seznamy úkolů. Ráda úkolovala i ostatní :) Dokud mohla, nedovolila si jít lehnout, dokud neodškr- tala svůj seznam na konkrétní den. Její „dlouhé stání, dělá líné koně“ nebo „co musím, to dělám rád“ bylo její motivací. Svých motivačních průpovědek měla v zásobě mraky:

- Peníze fúnus neměly. (když někdo chtěl na něčem moc šetřit)
- Liduško, neříkej nic... (když už ani nešlo na danou situaci co říct)
- Koupili jsme hromosvod. (když se udělal někdy zbytečný výdaj nebo něco nového nefungovalo či někdo vykutáleně Olgu obral nebo si vzal za službu víc, než bylo zdrávo).
- Co dáš dneska na místo, najdeš zítra na jisto.
- Co můžeš udělat hned, neodkládej.
- když si nemohla na něco vzpomenout, přeríkávala si abecedu, aby na slovo (jméno) přišla...když si ani tak nevzpomněla, říkávala: „To bude z konce abecedy – třeba Antoš“ – uměla si udělat leg-raci sama ze sebe.

– když psala o žákovi a chtěla ho alespoň za něco pochválit: „pilný v oblasti svých zájmů“.

prátele

Olga byla jedinečná. Kamarádka s velkým K, učitelka s velkým U, člověk s velkým srdcem a neskutečným rozhledem...

V srdci máme tisíce vzpomínek na chvíle s ní, na telefony, dopisy, návštěvy u nás nebo naše u ní. Asi navždy budou situace, kdy si vybavíme právě Olgu (na to, co jsme s ní prožili; co řekla nebo co by řekla, udělala; na to, kde jsme spolu byli a co jsme zažili. Budeme si připomínat její rady nebo životní povzbuzení; nezapomeneme na její odvalu, pracovitost, vnitřní sílu; na její moudrost, rozhodnost, píli; na její příběhy ze života; na její tón hlasu...dal by se zde napsat román.)

Jsmo vděční, že jsme ji mohli znát a kus života projít společně. Děkujeme, Olinko, za všechno! Máme Tě pořád v srdcích!

Míša s rodinou

V 1. třídě jilemnického gymnázia jsme se sešli ze škol z širokého okolí. Seznamovali jsme se, pozorovali jeden druhého. Z Pasek přijížďela Olga.

Svou kamarádkou povahou a osobitým humorem pomáhala vytvářet kolektiv.

Nikdy si na nic nestěžovala, naopak překvapovala dobrou myslí.

Když v její rodině zůstalo hospodářství bez hospodáře, dohodli jsme se, že každý den bude některá dvojice spolužáků pomáhat. Mnohé přemohla únava už jen po zdolání kopce z Rokytnice do Pasek. Olina tak ale chodila do školy každý den a doma pomáhala, učila se. Zasloužený obdiv všech!

Roky strávené na gymnáziu patřily k nešťastnějším v jejím životě. Často na tu dobu vzpomínala.

Po maturitě navrhla, abychom se každý rok scházeli. Všichni souhlasili. Sama snad žádný sraz nevynechala. Naposledy přijela v roce 2022.

Vzpomínáme... Spolužáci

Pod tvrdou slupkou citlivá duše. Musela být tvrdá na sebe, vyžadovala řád a férovost i od ostatních...

Život ji nešetřil (ve čtyřech letech přišla o tatínka, později o druhého tatínka, kterého měla ráda, pak o manžela)... nikdy se nelitovala, ale vrhla se s vervou do práce – doma, na baráku, na pozemcích a hlavně ve škole... tak jsme ji znali a měli rádi. Díky, Olgo, za Tvůj příklad odvahy, píle, pracovitosti, poctivosti, spravedlnosti, rozhodnosti...!

M. Z.

Červenec 2023. Odešla bez návratu horalka, kamarádka, kolegyně Olinka Soukupová.

Žena vzdělaná, pracovitá, se srdcem na dlani, ochotná mého pomoci.

Stala se součástí mého života a v mém srdci zůstane navždy.

Anna Havelková

Olga milovala učení i školu v Kořenově (o to bolestněji prožívala svůj „odchod“ z ní ze dne na den, kam se od té doby už nikdy nepodívala), milovala natírání – ráda měla vše jako ze škatulky, plot, okna, střechu (na kterou lezla ještě téměř v 80!), užívala si jízdu na svých motorkách i ve své Škodovce. Neustále se vzdělávala, poslouchala v rádiu vzdělávací pořady, četla, zkoumala, když našla neznámou rostlinu, hledala tak dlouho, dokud neznala její název, ráda se radila s kolegyňami z Desné i Tanvaldu nebo se svými spolužáky a ráda rady poskytovala. Mnoha lidem četla a opravovala slohy, seminárky, diplomky..., mnoho studentů učitelství dodnes vzpomíná na její ukázkové hodiny, většina žáků na ni vzpomíná s úctou a láskou, mnozí jsou díky ní úspěšní ve svých profesích. Olze záleželo na lidech, zvláště na dětech, které učila (jen sebe odbývala).

Olgo, díky za vše! S láskou J.

„Vzpomínka jedné žačky“

Paní učitelka Olga Soukupová

Když se podívám na louku s květinami, většinou není květiny, kterou bych neuměla pojmenovat. A to díky paní učitelce a vázičkám s lístečky, které jsme ve třídě měli.

Když se podívám na mapu, většinou není řeky, města, pohoří, hory, kterou bych neuměla pojmenovat. A to díky paní učitelce, ukazovatku a mapě.

Když slyším o dějinách, většinou si vzpomenu, co všechno nám paní učitelka vyprávěla.

Když slyším paní učitelka Olga Soukupová, vidím učitelku s velikým U. Vidím učení všemi smysly, prožitky, motivací. Vidím aktivitu, tvořivost a kreativitu. Vidím, jak stále sedí za svým stolem s houslemi a mrká na nás...

PS: taky vidím, jak sedím po škole... ☺

Adéla (Fišerová) Jurcová

Pětka z filmu s hvězdičkou.

Paní učitelku Soukupovou provázela pověst tvrdé a nekompromisní kantorky. Učila již naše rodiče, a tak jsme doma často slychávali, jak si s námi poradí ve čtvrté třídě. Nepatřil jsem sice k těm největším sígrům, ale také jsem uměl zazlobit a vymyslet nějakou tu klukovinu. Z tohoto období si pamatuji první školní den a pětku z filmu s hvězdičkou.



První den u paní učitelky Soukupové byl plný obav a strachu. Její důrazný hlas a jasné sdělení, že „je už po prázdninách“, nám jasně naznačilo, že obavy byly na místě. Na začátku jsme chodili do školy s velkým respektem a nakonec jsem byl rád, že to byla právě ona, kdo nás připraví na přechod na druhý stupeň. Dnes s odstupem času obdivuji její práci pro několik generací z Kořenova. Ať už po stránce učitelské, tak po stránce lidské. Myslím, že její styl dnešním žákům chybí, pevné mantinely, jasná pravidla, přísný, ale spravedlivý přístup.

Navždy si budu pamatovat příběh, kdy nám ve čtvrté třídě dala drobnou písečku z filmu. Ten film byl snímek režiséra Karla Kachyňa Sestřičky. Film, který byl označen hvězdičkou, tedy mládeži nepřístupný! Jeho sledování bylo možné jen, když se ve stejnou dobu rodiče účastnili plesu na Velimce. Po návratu z víkendu do školy přišla ona písečka. Tři jednoduché otázky z filmu a já měl radost, že bude jednička nebo pochvala.

V týdnu se konaly rodičovské schůzky a já čekal, jak budu chválen.... Asi tušíte, že marně. Na schůzkách to nejprve dostali důrazně vysvětleno rodiče, že když se baví na plese, jejich ratolesti doma sledují filmy pro dospělé. Ve stejném duchu a tónu to pak samozřejmě rodiče předali nám doma. Jelikož nás, kteří jí skočili na tento špek, bylo více než polovina, nebyl to doma zas takový problém.

Když jsem letos v zimě doprovázel paní Soukupovou k lékaři, netušil jsem, že ji vidím naposledy. Kdybych to věděl, určitě bych jí poděkoval za nás za všechny.

Jiří Doležal, místostarosta

Milá Olgo, poznala jsem Tě jako žákyň ve 4. a 5. ročníku Základní školy v Kořenově. Musela jsem si zvyknout na Tvé tempo, přísnost a způsob výuky. Vždy jsi nám žákům vše důkladně vysvětlila. Díky Tobě jsme získali opravdu pevné základy vzdělání.

Po dlouhé odluce jsme se opět sešly, když jsem k Tobě nastoupila jako vychovatelka ve školní družině. Během 23 společně prožitých let jsi mi byla ředitelkou i kolegyní. Tvoje žádost o tykání byla pro mě opravdovým oříškem, který jsem po delší době rozlouskla, a bylo to fajn. Nejprve jsme byly ve škole jen my dvě, zažily jsme spojení kořenovských škol, přístavbu školy, vybudování nové družiny, mnoho a mnoho dalších událostí.

Budu na Tebe vzpomínat jako na člověka velice pracovitého, obětavého a laskavého. Vždy jsi mě vyslechla, poradila a nasměrovala. Vděčím Ti za mnoho rad a předaných zkušeností pro práci s dětmi. Vzpomínám na Tvá vyprávění,

humor a rčení, která si často připomínám: „Dlouhé stání dělá líné koně. Konec řečí, jde se dělat. Liduško neříkej nic.“ Chybí mi Tvé SMS zprávy s dotazy na bývalé žáky. Často sis vzpomněla dříve než já a to jsi mi pak odpovídala: „To víš, mladý holky mají pamatováka.“

Děkuji Ti za sebe i za mé děti, které jsi také učila.

Lenka Šenekelová

Takoví učitelé jako byla Olga Soukupová, se dnes již nerodí. Myslím, že mnoho z nás na ni bude vzpomínat se slzami v očích.

Když na ni vzpomenu, tak si vždy vybavím, jak mě učila ve sněhu na běžkách. A to jsem ji už tehdy obdivovala, že taková starší dáma, a nezalekne se ničeho. Často chodila ve špatném počasí, v chumelenici, vánici z Rejdic do školy v Kořenově pěšky. Ve třídě potom zatopila v kamnech, aby nám nebyla zima. Využila sněhu taky k tomu, aby nás naučila první chemické pokusy. Na jaře s námi chodila ven a učila nás poznat stromy a květiny na louce. Pamatuji si je dodnes. Ve třídě byla mapa, na ní nás učila a půjčovala nám ukazovátka. My jsme se ve vteřině dokázali zorientovat na mapě a ukazovali česká města, vesnice a řeky. Věnovala se nám i ve chvíli, kdy jsme chtěli jít na gymnázium. Mimo výuku, abychom zvládli přijímací zkoušku, s námi pravidelně trénovala.

Dělala tolik věcí navíc, jen aby se nám dobře dařilo! Jednou si všimla, že jeden náš spolužák nemá svačinu. Vzala svůj krajíc chleba a dala mu ho. A pak každý den nosila kus chleba i jemu. Aniž by se ho ptala, aniž by ho jakkoliv ponížila, prostě viděla, že to teď potřebuje. Naučila mě číst, psát, počítat, chovat se k lidem i věcem s úctou a respektem. Svět by na ni neměl zapomenout, ani za sto let. Byla výborná učitelka a dobrý úctyhodný člověk. Děkuji za to, že jsem se od ní mohla tolik naučit.

Veronika Jeníková

Olga byla o několik let starší nežli já, a když jsem nastoupila do MŠ v Dolním Kořenově, ona už pár let učila na dvoutrídce v Horním Kořenově. Obě jsme dojížděly linkovým autobusem a při zpáteční cestě domů jsme se často setkávaly při čekání na autobus. Já do Příchovic, Olga do Rejdic.

Čekání jsme využily k povídání o svých zkušenostech s dětmi. V zimě se občas stalo, že silnice byla ráno hodně zavátá – natolik, že autobus nemohl projet, zůstal někde na cestě „viset“ a musel čekat na pluh, než ho vytáhne ze závěje. Ten ale také nebyl vždy „po ruce“, i když s ním jezdil „Nesvadba z Příchovic“. Olga pak, řádně připravena do futeře, vzala

ruksak na záda a vydala se, místy přes pořádné závěje, do školy pěšky sama. Někdy byla ve škole jen polovina dětí – ale Olga dorazila!

Jednou na konci prázdnin, nedlouho před začátkem školy, dostala naše dcera a s ní ještě několik dětí z našeho okolí infekční žloutenku. Po návratu domů z nemocnice měly děti poměrně dlouhou rekonvalescenci a do školy dlouho nesměly. A co paní učitelka Olga? Znovu vzala „ruksak“ na ramena a děti tak doučovala individuálně doma u nich, každého zvlášť! Děti tak nezmeškaly vůbec nic a klidně mohly v příštím roce do dalšího ročníku, aniž by „promaroděný“ ročník musely opakovat.

Na Olgu vzpomíná každý rád, byla úžasně obětavá a vstřícná.

Jiřina Mayová

Vzpomínáme na Olinu, na mimořádnou ženu a dlouholetou kamarádku. Chybí nám naše hovory H, debata o všem dění doma i ve světě. Uměla poradit, ráda poznávala mladé lidi při každoročním grilování. Úsměvný je fakt, že ráno v 9 hodin seděla na zahradě a čekala, až se probudíme. Přijela autem nebo na motorce. Měla náš obdiv.

Nezapomeneme! holky Bobčkovy
PS: Olina byla můj vzor, už v páté třídě jsem věděla, že chci být jako ona – učitelkou.

Anička

Olga. Při vzpomínce na ni se mi v hlavě roztočí kaleidoskop střípků, barevných, velmi ostrých, oslňujících...

Učitelské, ty v první řadě:

– fronty žáků s vysvědčením v ruce, kteří již odešli do škol „dolu“, ale třicátého června chodili ukázat své paní učitelce, jak se jim dál daří...

– pevnou náplastí přelepený nefunkční kohoutek na chlapeckém záchodě s nápisem: „Hoši, varuji vás!“ – to písmo každý bezpečně poznal... stačilo to...

– první třídní schůzka, kdy jsem, ještě jako rodič, viděla paní učitelku poprvé a kdy své bývalé žáky, dnes rodiče dalších prvňáčků, nabádala k podpoře svých dětí, žádala o pomoc škole, ale i vtipně nadále opravovala jejich slovník...

– lístečky připnuté v den vysvědčení v žákovské knížce s osobním hodnocením a poselstvím dítěti do dalšího období, často i do života...

– již za tmy přijíždí Olga v klasické zimní fujavici na běžkách k nám domů a na botníku mi předá úkoly, děti, jako obvykle, onemocněly současně – aby toho moc nezameškaly...

– její pověstná motorka, kterou se od jara do zimy dopravovala do školy, jednou podlehla nátlaku páťáků a nechala se s motorkou vyfotit na konci



školního roku na společné foto! (Nemá někdo?)

– ročník mé dcery, kdy se z devíti páťáků pět dostalo na gymnázium

jaro na parapetech oken ve třídě vyzdobených lahvičkami od inkoustu. V každé je právě kvetoucí rostlina i s popisem...

– s odchodem dětí ze školy odcházely i dopisy rodičům s osobním poděkováním za práci pro školu

Osobní:

– míváme se o přestávce na chodbě (již jako kolegyně) a Olga na mne vypálí: zběhovec... vyhrknu: plazivý... bez zastavení se spokojeným úsměvem kráčí dál svým pověstně rychlým krokem...

– projíždím Rejdicemi a Olga, téměř sedmdesátnice, v klidu balancuje na střeše svého domu se štětkou v ruce...

– tahání kořenů a zbytků po těžbě v okolním lese ve stejném věku – „To je přeci škoda!“

– její připomenutí: „Dědictví otců a matek, zachovej nám, ó Bože!“...učila přeci nejen rodiče, ale někdy i prarodiče svých žáků...

– po letech přijedu na návštěvu: „Dáte si chleba s máslem a čaj?“

– při odchodu: „Vy budete volit Karla? No tak to pojďte zpátky!“

– největší Čech...Karel IV.

Zůstala za ní opravdu hluboká brázda.

Ingrid Štroblová

Paní učitelka Olga Soukupová

V roce 1979 jsem byl přeložen do Přířovic a poprvé jsem vstoupil na přířovickou faru. Brzy jsem se setkal s mladou lékařkou Anežkou Bouchalovou, dnes Neumannovou. Přes ni jsem poznal také její kamarádku, paní učitelku Soukupovou. Poznal jsem ji jako ráznou a pevnou ženu. Vzpomínám, jak mi přišly pomoci s úklidem fary a také vymalováním některých prostor. Uvažoval jsem též o nátěru dveří. Když jsme přemýšleli, jak na to, ozvalo se: „Nechte už toho povídání a pojďme něco dělat.“ Vzala štětec a pustila se do práce. Paní učitelka byla na celém Kořenovsku pojem. Však také učila a vychovala celé generace zdejších dětí a často měla ve škole děti svých bývalých žáků, takže jim dobře rozuměla a také věděla, jak na ně.

Její manžel Jára, lesák, nám první Vánoce zajistil stromky do kostela, a tak začala dlouhá tradice vánoční výzdoby. Jako blesk z nebe přišla zpráva, že 1. ledna 1980 zemřel náhle v jejich domku v Rejdicích. Pamatuji si na dojemný pohřeb v Pasekách, na bohoslužbu, kterou vedl tehdejší vysocký farář Ladislav Kubíček. Když jsme vyšli z kostela na hřbitov, bylo již šero lednového podvečera. Z paseckého hřbitova jsme se dívali na celý kraj, na západní Krkonoše.

V určité chvíli se Velký Kotel růžově rozzářil, jak jej ozářilo zapadající slunce, a pak opět potemněl, když jej zastřely mraky. Bylo to, jako by se příroda se svým synem – lesníkem loučila.

Paní učitelka nezatrpkla, neuzavřela se do své bolesti, ale ještě víc se rozdávala dětem i zdejším lidem. Po událostech v roce 1989 bylo také možno vyučovat ve škole náboženství. Zpočátku jsem tam chodil sám a vím, že se také přišla podívat na jednu hodinu, jak učím. Zdálo se mi, že byla spokojená. Pak začala učit také děvčata z fary – Maruška Březinová, Maruška Cermanová, Vlastička a Miša. Děti přibývalo, to vše pod moudrým dohledem tehdy již paní ředitelky Soukupové.

Leta ubíhala, byl jsem přeložen, ale rád se na Přířovice vracím, a tak jsem několikrát navštívil i paní učitelku v jejím domku v Rejdicích. Jednou to bylo v zimě, všude sníh, vyházená cesta a nakonec teplá místnost s domácím čajem. Vše v naprostém pořádku, na svém místě, prostě, ale svým způsobem krásné. Obdivoval jsem tu prostotu dnes, kdy toho lidé tolik potřebují. Zde nebylo zbytečných věcí, nebylo zde nějaké vnější bohatství, ale bohatství vnitřní, dané statečným a službou naplněným životem.

Odešel člověk, který svým životem poznamenal zdejší kraj, mnoho zdejších obyvatel a také já si nesu nesmazatelnou vzpomínku. Věřím, že se tam na druhém břehu setkáme a dokončíme náš rozhovor.

*P. Miroslav Šimáček,
bývalý farář přířovický*



Ze života Olgy v kořenovské škole

Ve školním roce 1954/1955 nastoupila 1. září do školy v Horní Kořenově Olga Johnová. Narodila se 18. prosince 1936 v Tanvaldu, vyrůstala v Pasekách nad Jizerou. V roce 1954 absolvovala Gymnázium v Jilemnicích a účastnila se prázdninového kurzu abiturientů pro přípravu učitelů národních škol. Kromě zimního období, dojížděla denně do svého bydliště v Pasekách nad Jizerou. V tomto školním roce vyučovala II. třídu

2., 4. a 5. ročník. Později také vyučovala v I. třídě tělesnou výchovu. V červenci roku 1963 se Olga provdala za Jaroslava Soukupa z Kořenova – Rejdic. Ve školním roce 1963/1964 vedla zdravotnický kroužek s žáky 4. a 5. ročníku. K 1. září 1964 se sloučily 5. postupné ročníky z Horního a Dolního Kořenova, Horního Polubného a Přířovic do II. třídy zdejší školy. Tuto třídu vyučovala Olga. Toto spojování ročníků zdejších škol se v průběhu let různě měnilo.

Olga vedla také zájmové kroužky, recitační a pěvecký. 28. března 1980 převzala ocenění za pracovní iniciativu. 31. srpna 1983 ukončil pracovní činnost a odešel do důchodu pan ředitel Karel Mikeš. Na jeho místo byla jmenována Olga. 17. července 1987 se dokončila práce na nové školní střeše. Olga byla velice ráda, že se jí podařilo všechny přesvědčit a měděná střecha se uskutečnila. Z půdy tak mohlo zmizet přes 40 lavorů zachycujících dešťové srážky. V době zvýšené nemocnosti jezdila Olga doučovat žáky domů (například chřipkové období koncem roku 1990). Ve školním roce 1990/1991 dochází k úpravám ve škole a připravám na sloučení škol. Od září 1991 došlo ke spojení kořenovských škol, všechny děti z obce začaly navštěvovat školu v Horním Kořenově.

K 30. červnu 1994 předala Olga (z důvodu dosažení důchodového věku) ředitelování paní Mgr. Zdeňce Krnošové. Olga dále učila v jedné třídě jako třídní učitelka. V dubnu 1995 byly zahájeny práce na stavbě školní družiny v půdních prostorách. Začala jednání o přístavbě školy, protože bylo nutné otevřít III. třídu. Ve školním roce 1995/1996 měla škola 51 žáků a 3 třídy. V tomto školním roce Olga učila 1. ročník se 16 žáky. 30. června 2000 předal Olze Dr. Jaroslav Nosál jménem Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy České republiky písemné uznání a poděkování za dlouholetou, výbornou a úspěšnou práci s dětmi. Olga se zúčastnila s celou školou akce 1000 jilmů pro Liberecko a Jablonecko. Celkem se v roce 2003 vysázelo v blízkém okolí 40 jilmů. V září 2005 došlo k poklesu počtu žáků na 33, ve škole se proto vyučovalo pouze ve dvou třídách. Po naplnění pracovních úvazků zbyly hodiny (přírodověda, vlastivěda, čtení, sloh, psaní a pracovní vyučování), které vyučovala Olga. V té době nebyla již třídní učitelkou. Vyučovat přestala po 54 letech na zdejší škole v červenci 2007.

9. dubna 2010 dostala z rukou tehdejší ministryně MŠMT Medaili MŠMT I. a II. stupně za dlouhodobou vynikající pedagogickou činnost, tedy nejvyšší resortní ocenění (spolu s ní byly oceněny některé další mimořádné osobnosti, např. Prof. Milan Hejtný, CSc.).

Spolek Polubenský Jan, z. s.

„Dobrý den, pane Polubenský!“, oslovila mě paní, u které jsem měl vyzvedávat razítko spolku. Pousmál jsem se a s klidem odpověděl: „Ale já se jmenuji Hlubuček!“ „Jak to?“, podivila se ona. „Vždyť na razítku máte napsáno Polubenský Jan.“ „Ano, to ano, a je to správně!“, a teď už jsem smích neudržel. „Opravdu na razítku je Polubenský Jan, ale je to název našeho spolku, ne moje jméno!“ A paní jsem začal vyprávět, že

naš spolek sdružuje lidi z Horního Polubného a okolí, kterým není lhostejný osud kostela, a chtějí ho mít opět hezký. Název spolku má propojovat jméno obce a název kostela, neboť toto spojení je pro nás velice důležité. Smyslem spolku je napomáhat, aby veřejnost opět začala chápat kostel jako místo otevřené všem, jako prostor setkávání a sblížení lidí. Za tím účelem tu chceme jednak pořádat různé kulturní akce, jako např. koncerty

nebo výstavy, jednak podporovat opravy kostela a úpravu jeho okolí, aby zde vznikl krásný a důstojný střed obce.

K tomu je ale ještě daleká cesta. Manželé Ciglerovi, významní architekti, kteří mají nedaleko kostela chalupu, zpracovali vizi, jak by mohl kostel a jeho okolí v budoucnu vypadat. Na představení této studie bych Vás chtěl tímto pozvat. Proběhne právě v kostele Narození sv. Jana Křtitele v Polubném dne 7. 10. 2023 od 18.00 hod. S prezentací bude spojen benefiční koncert, na kterém vystoupí koncertní varhaník a profesor Akademie múzických umění v Praze Jaroslav Tůma a sólista opery Národního divadla barytonista Svatopluk Sem.

Všichni, kterým na kostele v Horním Polubném záleží, jsou srdečně zváni!

Na samotný závěr bych chtěl poděkovat za podporu a spolupráci obci Kořenov a Římskokatolické farnosti Příchovice.

*Za spolek Polubenský Jan, z. s.
Jan Hlubuček, místopředseda spolku*



Kořenovský zpravodaj (periodický tisk územního samosprávného celku) vydává Obec Kořenov, IČ: 262421, DIČ: CZ00262421. Povoleno pod reg. č. MK ČR A 10456. Adresa redakce: Obecní úřad Kořenov, 468 49 Kořenov 480, tel. 483 399 035, e-mail: cermakova.evidence@korenov.cz (podatelna), www.korenov.cz. Šéfredaktor: Jirí Doležal. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky krátiť, redakčně upravovat či nezařadit. Za věcnou správnost článků odpovídají jednotliví autoři. Sazba a tisk: Jablonecká tiskárna, Podhorská 22, 466 01 Jablonec nad Nisou, www.jabloneckatiskarna.cz.